

PREMIS RAMON LLULL 2000

MIQUEL ALENYÀ FUSTER

Va néixer l'11 de novembre de 1939 a Palma. Economista, crític i estudiós de l'art.

Llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona; professor de català l'any 1980 per l'Estudi General Lul·lià de Palma i diplomant en direcció d'empreses per l'Institut d'Estudis Superiors d'Empresa-IESE, l'any 1970.

Entre 1975 i 1989 va ser director de la sucursal de Palma del Banc Industrial de Catalunya a Balears. Posteriorment entrà a formar part de la plantilla de «Sa Nostra», Caixa de Balears, on ha estat cap d'Anàlisi de Gestió (1989-1995) i, des de 1996, cap de l'Obra Social i Cultural de la Caixa d'Estalvis de Balears "Sa Nostra", a més de director de la publicació anual Informe econòmic i social de les Illes Balears.

Membre de la Comissió Mixta de Transferències de l'Administració Central- Consell General Interinsular entre els anys 1978 i 1979, del Consell d'Administració de l'empresa Gesa (1983-1997), d'Emaya (1988-1991) i Lignitos (1994-1996).

Des del 1994, és soci fundador del Cercle d'Economia de Mallorca, i president de la Societat Catalana d'Economia (1995-1996). L'any 1987, va presidir també l'Obra Cultural Balear.

Com a economista, ha publicat nombrosos treballs sobre l'anàlisi de l'estructura econòmica de les Balears, en la qual s'ha especialitzat. Ha publicat les següents obres: *Balears y el coste de su economía* (1978), *Una política económica per a les nostres illes* (1979), *La comptabilitat regional de les Balears* (1982), *Introducció a l'economia de les Balears* (1984), *7 realitats socials de les illes Balears, 1998* (1999), a més de nombrosos articles i comentaris sobre l'economia illenca.

Com a crític i estudiós de l'art ha publicat articles sobre la pintura d'autors mallorquins, entre els quals destaca un detallat estudi sobre el fresc central de l'hemicicle del Parlament balear, obra de Ricard Anckerman (1991). Ha publicat les biografies de: Joan Bauçà (1992), Llorenç Cerdà (1993), Joan Fuster (1995) i Pere Quetgles «Xam» (1995). Així mateix, és autor de l'assaig *La pintura moderna a Mallorca, 1830-1970* (1995) i de nombroses col·laboracions a la premsa de les Illes Balears.

Entre 1996-1998, va pertànyer al consell de direcció de la *Gran Enciclopèdia de la Pintura i Escultura a les Balears*.

CLIMENT GARAU ARBONA

Climent Garau va néixer a Palma el 5 d'octubre de 1924. És llicenciat en farmàcia per la Universitat de Barcelona (1951) i s'especialitzà, deu anys més tard, en bromatologia i en microbiologia per la Universitat de Madrid.

El 1962, va fundar el Centre d'Anàlisis Biològiques, a Palma.

Durant el període 1970-76, va ser president de l'Obra Cultural Balear.

Com a polític, fou fundador de l'Aliança Nacional Mallorquina (ANAM), el 1975, i del Grup Autonomista i Socialista de les Illes (GASI), el 1976.

Afiliat al Partit Nacionalista de Mallorca (PNM), en coalició amb la Unió Autonomista, en va ser el candidat al Senat el 1977. El 1978, s'afilià al Partit Socialista de Mallorca (PSM). I per aquest partit fou candidat a les eleccions generals del 1982, però no sortí elegit.

El 1985, va fundar el grup Blanquerna, dedicat a l'estudi de la realitat nacional i cultural de Mallorca.

MARIA DEL MAR BONET

Autora i intèrpret vocal.

Neix a Palma l'any 1947. Filla dels escriptors i periodistes Joan Bonet Gelabert i Mercè Verdaguer. El 1966, es traslladà a Barcelona, on s'incorporà al moviment de la nova cançó a través d'Els Setze Jutges. El 1967 hi fa les primeres actuacions i enregistra el seu primer disc amb quatre cançons populars de Menorca.

L'any següent, la censura del règim franquista li prohibeix cantar una de les seves cançons més populars, Què volen aquesta gent?. Continua les actuacions arreu del domini lingüístic català, entre les quals n'hi ha algunes de memorables a Mallorca.

Durant la dècada dels 70, adquirí gran popularitat que ultrapassà l'àmbit lingüístic català. L'any 1971, un disc seu, on apareixen enregistrades les cançons L'àguila negra i No voldria res més ara, aconsegueix ser Disc d'Or a l'Estat espanyol. Maria del Mar Bonet inicia en aquests anys les seves primeres actuacions a l'estranger, a França, Dinamarca i Anglaterra, actuacions que ha continuat arreu del món de manera ininterrompuda al llarg de la seva carrera: Suïssa; Veneçuela, Mèxic, Portugal, Polònia, Itàlia, Suècia, Alemanya, Grècia, Tunísia, els Països Baixos, Bèlgica, l'antiga Unió Soviètica i el Japó.

També d'aquesta època daten els primers concerts a la plaça del Rei de Barcelona, que tendran continuïtat cada estiu, fins avui, i que s'han convertit en una valorada oportunitat de retrobar-se amb el seu públic barceloní.

L'any 1981, enregistra a París el disc Jardí tancat, amb arranjaments de Jacques Denjean i la col·laboració d'Alan Stivell. Les cançons d'aquest disc són poemes musicats de poetes mallorquins de principis de segle (des de Gabriel Alomar i Joan Alcover fins a mossèn Costa i Llobera). L'any 1984 edita el seu disc Inici de campana, sobre un poema de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, que l'Acadèmia Charles Cros (França) guardona amb el Grand Prix du Disque al millor enregistrament de cançó internacional i, en aquest mateix any, la Generalitat de Catalunya li concedeix la Creu de Sant Jordi.

L'any 1985, fruit de la recerca i de l'interès per la música del nord de l'Àfrica, apareix el seu disc Anells d'aigua, amb la col·laboració de l'Ensemble de Musique Traditionnelle de Tunísia, amb el qual fa una gira per l'Estat espanyol i per França.

L'any 1986 fa una gira per l'Estat espanyol amb l'internacionalment conegut músic brasiler Milton Nascimento, que era la primera proposta de mestissatge internacional entre la música mediterrània i els ritmes d'aquest país llatinoamericà.

En el camp de la recerca de noves formes artístiques, l'any 1988, presenta, amb el coreògraf i ballarí espanyol Nacho Duato, l'espectacle Arenal, en el qual la combinació de cançó i dansa aconsegueix una excel·lent resposta de públic per tots els països on es representa. Nacho Duato ha creat altres coreografies amb música de l'autora i cantant, com ara: Jardí tancat (Primer Premi Coreogràfic de Colònia, Alemanya) i el Pas a dos sobre Cor perdut. Aquest mateix any, Maria del Mar Bonet obre la porta a un gènere fins aleshores nou per a ella, i presenta al Teatre Lliure de Barcelona l'espectacle Ben a prop, on interpreta, conjuntament amb el músic i pianista Manuel Camp estàndards americans i temes de Gershwin, Rolling Stones i Toti Soler.

L'any 1992, estrena al Festival de Música de Perelada el Cant de benvinguda, obra emmarcada en el camp de la música contemporània, composta i interpretada pel guitarrista Feliu Gasull, l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure i el cor Ars Nova de Budapest. També presenta a la plaça del Rei de Barcelona el nou espectacle La Grècia de Theodorakis, a partir del qual, l'any 1993, enregistra el treball discogràfic El·las. Maria del Mar Bonet canta Theodorakis.

A principis de l'any 1994, estrena la partitura creada pel compositor Rafael Subirachs sobre l'obra poètica de Joan Vinyoli Cants d'Abelore. Aquest mateix any, amb el

compositor turc Livaneli, Maria del Mar presenta a la plaça del Rei de Barcelona, en el marc del Festival d'Estiu Grec '94. el seu espectacle Merhaba, sobre adaptacions d'aquest artista turc.

En el mes de juny de 1995, presenta a la Sala Riviera de Madrid i a la plaça del Rei de Barcelona el disc Salmaia, una selecció de temes de diferents indrets del Mediterrani (Turquia, Sicília, Grècia, Nàpols, Eivissa), que compta amb la col·laboració musical de l'Ensemble de Musique Traditionelle de Tunísia, sota la direcció de Fethi Zghonda. Una de les manifestacions culturals més importants d'Europa, el Festival Internacional d'Edimburg, convida Maria del Mar Bonet a presentar-hi el nou espectacle en dos dies de concerts que aconseguen una excel·lent resposta de públic i crítica.

L'any 1996, convidada per la Conferència Internacional Hàbitat, organitzada per la UNESCO, Maria del Mar actua, amb un gran èxit, a Istanbul. Aquest mateix estiu canta per primera vegada al Canadà, als festivals de Montreal i del Quebec, dos dels més prestigiosos del continent americà.

L'any 1997, Maria del Bonet celebra els primers 30 anys de dedicació a la música. Per aquest motiu, fa un concert memorable al Palau de Sant Jordi de Barcelona, que convoca més de 14.000 persones. En aquest concret, concebut com una festa i retransmès en directe per la televisió, hi participen convidats com Lluís Llach, Joan Manuel Serrat, Nena Venetsanou, Catherine Allard, Fethi Zghonda, Paco Cepero, Martirio i la Coral Universitària de Mallorca. Del concert, se n'edita un CD doble en directe, El cor del temps. El mes de setembre d'aquest mateix any, l'Institut Català de la Dona i la UNESCO la conviden per actuar a Thessalònica, Capital Cultural Europea 1997. També fa actuacions a París, Eivissa, Segòvia, Madrid, Mallorca, Terrassa, Ciutadella, Benidorm i participa a l'Especial Nadal de TVE.

1998 és l'any de les sortides a l'estranger i de les col·laboracions en els treballs d'altres artistes. Amb Amancio Prada, per al disc Rosas a Rosalía; amb Loquillo, en el disc Con elegancia; amb Jordi Sabatés i Rosa Vergés, en el projecte audiovisual De Granada a la Luna, en homenatge a Federico Garcia Lorca; amb Jackson Browne, en el disc Canta mis canciones.

Actua a Glasgow (Escòcia) dins el Celtic Connection Festival; a Lisboa, al festival «Cantigas de Maio»; a Estocolm i Lausana; a Itàlia, al festival «Donne i Musica», i, tot seguit, a Sicília (Gibellina), amb motiu d'un altre concert.

En el mes de juliol, a la plaça del Rei de Barcelona, presenta la cantant italiana Lucilla Galeazzi i actuen plegades amb molt d'èxit.

Tot seguit (setembre), presenta a l'Argentina el seu disc *El cor del temps* a diversos concerts per Buenos Aires, Río de la Plata, i Paraná. Després, se'n va Xile i participa al concert homenatge a Allende, «Con Allende Siempre».

El mes d'octubre la porta al Marroc en una gira de cinc concerts per Rabat, Casablanca, Fez, Tànger i Tetuan. Aquesta gira, organitzada per l'Institut Cervantes, acosta Maria del Mar Bonet a una realitat que ella sempre ha sabut percebre molt abans que els mestissatges amb el Sud es posassin de moda.

També actua a Sevilla, al Festival de Música Andalusí. Després, a Euskadi i, a Valladolid, amb Amancio Prada; a Madrid, a la clausura de les Galas de Clausura del XV Festival de Otoño, amb la Catherine Allard. També, a Sant Joan de les Abadesses, al Festival Comte Arnau; a Torroella de Montgrí i a Sant Boi del Llobregat, per a *Altaveu 98*.

A més de la seva labor com a autora i intèrpret vocal, Maria del Mar Bonet ha publicat diversos poemaris: *Quadern de viatge* (Columna, 1998), prologat per Gabriel Mesquida, que inclou il·lustracions de l'autora. El seu darrer disc és *Cavall de foc* (1999).

La Generalitat de Catalunya li concedí la Creu de Sant Jordi (1984), per la seva tasca de divulgació de la música dels països de parla catalana.

CAIXA D'ESTALVIS DE POLLENÇA COLONYA

Entitat financera creada a Pollença el 1880 per Guillem Cifre de Colonya, per donar suport a la Institució Lliure d'Ensenyament, fundada per ell mateix un any abans. Té com a objectiu oferir serveis financers i realitzar obres socials. També promou la cultura a través de les seves biblioteques de Pollença i del Port de Pollença i a través de la institució del Premi de Narrativa Infantil i Juvenil Guillem Cifre de Colonya a partir de 1981.

La primera seu de l'entitat s'ubicà en el domicili de Guillem Cifre, al carrer de Mallorca de Pollença, on també s'instal·là la seu de la Institució Lliure d'Ensenyament. Posteriorment, ambdós organismes es traslladen a un nou edifici del carrer Guillem Cifre, on també s'instal·là el primer institut de Pollença.

A l'actualitat, Caixa d'Estalvis de Pollença Colonya es troba a la plaça Major i ha cedit el seu antic local a l'Ajuntament de Pollença, perquè el converteixi en un centre cultural.

Aquesta entitat pertany a la Federació Balear de Caixes d'Estalvis i de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis. S'estructura a través del Consell d'Administració, encapçalat pel president, el director general de l'entitat i un total de 18 membres que desenvolupen la seva funció d'una manera totalment altruista.

El director de l'entitat, a l'actualitat, és Martí Torrandell.

CRISTÒFOR SERRA SIMÓ

Palma 1922

Escriptor i traductor.

Es llicencià en dret (1946) a la Universitat de Madrid i en filosofia i lletres (1963), secció de cultures modernes, a la de València.

Inicià la seva labor literària amb Péndulo (1957), monòleg en prosa poètica, ampliat el 1975 a Péndulo y otros papeles.

Reprement la tradició literària dels viatges imaginaris, escrigué Viaje a Cotiledonia (1965), que completà anys més tard amb Retorno a Cotiledonia (1973).

El 1976, féu una Antología del humor negro español, que abraça del s. XVI al s. XX. Temptat per l'autobiografia, publicà Diario de signos (1980), en un to poètic, i Con un solo ojo (1986), en un to més reflexiu, tot insistint en el seu itinerari espiritual.

El 1984, a La noche oscura de Jonás, féu una reinvençió del llibre bíblic. El 1994, publicà la vida del personatge imaginari Augurio Hipocampo i, el 1987, La Soledad esencial, una antologia de la seva producció.

La seva obra, inicialment adscrita a corrents avantguardistes, ha anat derivant cap a una expressió hermètica en la qual domina la intensitat de la paraula i la invenció lingüística.

Interessat per la cultura de signes profètics, féu una interpretació personal de les fonts bíbliques a Guía para el lector del Apocalipsis (1980).

S'ha dedicat també a la traducció, amb obres com Poemas proféticos y prosas (1971), Antología (1983) i Pequeño diccionario de William Blake, (1993), totes tres de William Blake, i Libro de Tao (1952), de Lao-tsé; Disparatario (1984), d'Edward Lear; Las encantadas (1970), de Herman Melville; Bárbaro de Asia (1977) i Ecuador (1983), de Henri Michaux, i Cuento de un tonel (1979) de Jonathan Swift, entre d'altres obres.

El 1979, tengué cura de la selecció i l'estudi dels escrits profètics del poeta basc Juan Larrea, publicats amb el títol d'Ángulos de visión.

Col·laborador del Diario 16 i del Diario de Mallorca, part dels seus articles foren reunits (1992) a La linterna del ojo.

BARTOMEU SUAU SERRA

Rector de la parròquia de Sant Josep del Terme (sa Indioteria). Diòcesi de Mallorca.

Va néixer el 14 de març de 1944 a Palma. Ordenat de prevere el 16 de juny de 1968, ha estat vicari cooperador de Lloseta i superior del Seminari Menor des del 1969 al 1979. És vicari de sa Indioteria des de 1979.

El 1988 va ser nomenat rector solidari de les parròquies de Sant Josep del Terme, Nostra Sra del Roser i Verge de Lluc. Durant uns anys és arxipreste de Sant Josep del Terme.

Cofundador de l'Escola d'Esplai, el 1979 va fundar el Club d'Esplai Jovent que agrupà els joves del barri de sa Indioteria.

L'any 1984, va crear la Cooperativa Son Gibert amb l'objectiu de donar feina a un grup de joves, un projecte que avui és tot un centre dirigit a l'educació per a la inserció dels joves socialment desfavorits, i que s'ha incorporat als programes europeus com a Centre de Formació Ocupacional Jovent. Així mateix, ha obert a sa Indioteria el Centre Sociolaboral d'Inserció, dirigit a oferir un servei d'ocupació i ajut als adults.

L'any 1998 inaugurava la Granja Escola Jovent a l'antiga possessió de Son Moll, entre el Polígon de Son Castelló i l'autopista d'Inca.